

den høitærede Minister har fremlagt for Thinget, paalægges der Jordbruget en betydelig større Byrde end efter den nu gjældende Lov. Og som jeg tillof mig i forrige Møde at fremhæve: jeg veed ikke, at der tilhvides noget Ækvivalent derfor. Alt hvad der gjøres, er jo nemlig i Samfundets Interesse, og derfor paalægges man Jordbruget en stor Byrde. Jeg kan ikke se, naar vi skulle se paa det Almene, hvoreledes man kan være berettiget til at paalægge Jordbruget en saa betydelig Byrde. Jeg mener, at Flertallets Forslag er imødekommende, og de forde og saa den mindst mulige Begunstigelse, for at man i det Hele taget kan gaa ind paa en Vending; og jeg vil for mit Vedkommende sige, at kan Ministeren og det andet Thing ikke komme os saa meget imøde, som vi her forlange, vil jeg for mit Vedkommende foretrække, at vi ikke faae nogen ny Lov, men blive staaende ved den gamle. Jeg skal fremhæve eet Tab, Jordbruget absolut vil have. Det er med Hensyn til Svinedifteritis. Der bærer Staten hidtil alle Udgifter, og kommer der ingen ny Lov ud, bliver det staaende ved den gamle. En Forandring vil altsaa ligefrem blive et pekuniært Tab for Amtrepartitionsfondene og Jordbruget. Hermed skal jeg sluttelig endnu engang tillade mig, at anbefale de 3 af mig i Forbindelse med et Par andre ærede Medlemmer stillede Underændringsforslag under Nr. 12, og 19; men iøvrigt skal jeg anbefale det høie Thing at vedtage Vendingssforslagene, saaledes som de ere stillede af Flertallet.

S. Pedersen: Jeg vil blot gjøre en lille Henstilling til det ærede Udvalg, som jeg beder dem tage under Overveielse inden 3die Behandling. Under Sagens første Behandling tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at ved den Sygdom, som har været ovre paa en Gaard i min Egn, døde ca. 100 Kreaturer, saa den smittomme Sygdom tror jeg nok er saa farlig, at det kan være nødvendigt at tage den op i dette Forslag. Jeg har hørt veterinarhyndige Folt sige, at efter den Sygdom kan der paa den Gaard ikke holdes Kreaturer maaste i 6—7 Aar, og vedkommende Eier har da ogsaa bestemt sig til at nedlægge sit Kreaturhold. Men naar Sygdommen er saa farlig, tror jeg, det er nødvendigt, at vi faae den optaget her i Lovforslaget. Og saa tror jeg nok, at der burde gives Erstatning ved den Slags ondartede Sygdomme. Det var det, jeg gjerne vilde henstille til det ærede Udvalg at tage under Overveielse til 3die Behandling. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Wi-

borg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) i, at der burde gives Erstatning ogsaa i Uffæringstilfælde. — Det hændte f. Ex. paa den Gaard, jeg taler om, at Eieren paa Grund af Sygdommen ikke kunde komme af med de ganske friske og sunde Kreaturer, som han havde staaende der, sedede lige til at sende bort. De maatte blive staaende, til de døde af samme smittomme Sygdom, og derved led han et Tab af 2,300 Kr.; og det er jo ikke saa lidet et Tab for en Mand. Ligeledes forekommer det mig, at der maatte kunne gives en saadan Mand Erstatning ogsaa for Medicin. Denne Mand blev beordret af Staten eller dens Veterinærer til at kjøbe Medicin for over 1,000 Kr. Det forekommer mig, at naar Staten paabjyder det baade for de syge og de sunde Kreaturer for at se, om Sygdommen ikke kan hæves eller forebygges, burde den ogsaa træde til ved at yde Manden Erstatning for den Udgift, han derved paaføres. — Der var et Forslag, jeg endnu meget vilde anbefale, nemlig Forslaget under Nr. 12 af 3 ærede Medlemmer. Den Bestemmelse i Lovforslaget, at syge Kreaturer ikke maa komme paa Markvei, er efter min Mening aldeles urimelig. Den ærede Ordfører sagde, at vedkommende Mand's Heste kunde smitte, naar de kjorte til en By og kom i fremmede Stalde. Det kan nok være muligt; men her staaer: paa Markvei, og det gjælder altsaa, selv hvor han maa ud paa Markvei for at komme til sin egen Eiendom. Derom De vilde sætte i Lovforslaget, at de syge Heste ikke maa komme i fremmede Stalde, var det noget Andet, men som det her staaer, finder jeg det ganske urimeligt. Og det er endnu mere urimeligt, naar der staaer, at der kan nedlægges Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr kommer ud paa Markvei. Thi det er urimeligt, at jeg ikke, fordi mine Heste ere syge, kan trække mine Køer paa Græs. Det er en saa urimelig Bestemmelse, at jeg ikke synes, det kan blive staaende i Loven. Det er kun denne lille Vending, jeg tillader mig at anbefale, og vilde sætte megen Pris paa blev vedtagen. Hermed skal jeg slutte.

Ordføreren (S. Sørensen): Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal fremsætte. Det glædede mig at høre, at den ærede Minister, selv om han ikke her vilde gentage Ordene om, at de tause Veilere i Reglen trække det korteste Straa, at han alligevel ikke vilde benegte dem, men maaste endogsaa udtale dem i en Forsamling af Landmænd. Jeg forlanger heller ikke, at den høitærede Minister skal gentage disse Ord her; naar han blot i Gjærningen vil virke.